

[Juul-Madsen.]

vej vedrørende også det punkt, som hr. Kaj Andresen omtalte i forbindelse med jords overgang til anden anvendelse.

Nu kommer altså lovforslagene, og hermed er så et omdiskuteret og — det må jo også erkendes — ømtåligt lovgivningsområde løftet fra det teoretiske op på det praktiske plan, og det kan vi kun konstatere med glæde. I den forbindelse vil jeg endvidere gerne understrege, at hensigten med dels at fremsætte nye forslag til planlægningslove, dels at tage initiativet til en efterhånden hårdt tiltrængt ajourføring af den bestående jord- og planlægningslovgivning er den at skabe en ramme for en hensigtsmæssig byudvikling, en hensigtsmæssig udnyttelse af de meget store investeringer, den moderne byudvikling kræver, samt at sikre befolkningens stigende behov for rekreative områder og herunder hindre utilsigtet byudvikling og tilfældig bebyggelse, hvor det kan gå ud over rekreative områder og landskabelige værdier.

Det forslag til lov om by- og landzoner, den højtærede boligminister her har fremsat, er, så vidt jeg kan bedømme det, til dels et forslag, der samler vigtige bestemmelser fra andre love, altså en forenkling på et område, der efterhånden er blevet så indviklet, at selv eksperter kun med største besvær bevæger sig i denne del af vor hjemlige lov-jungle. Og det er efter min opfattelse uden al tvivl et stort ønske hos befolkningen, at vi lovgiver på en sådan måde, at vi forenkler og simplificerer mest muligt. Men lovforslaget indeholder også mange nye bestemmelser, og disse bestemmelser har alle det sigte, jeg har omtalt, og jeg vil om lovforslaget som helhed sige, at det vel ikke er udtryk for nogen revolution, men at det står for en fornuftig og fremsynet videreudvikling af den allerede skete planlægning.

Med hensyn til selve lovforslaget skal jeg gøre nogle bemærkninger om de tre hovedafsnit, byzoner, landzoner og de i kapitel 4 nævnte muligheder for erstatning.

For de fremtidige byzoner gælder det, at de vil blive sammensat af de arealer, som på forskellig måde ved byudviklingsplaner, byplaner og bygningvedtægter er udlagt til bebyggelse, og for de eksisterende 42 byudviklingsområder vil inder- og mellemzoner blive til byzoner. Det er, som det

allerede har været omtalt, i lovforslaget foreskrevet, at de nye byzoner skal være rummelige, og specielt for byudviklingsområderne bestemmes det, at inddragelse af arealer som byzone skal ske på grundlag af det anslåede behov for en 12 års periode. Det er imidlertid fremhævet i lovforslagets formålsparagraf, at der til enhver tid skal forefindes passende udbud af bygge- og bymodnet jord, og skal denne målsætning efterleves, er det ikke tilstrækkeligt, at der er jord til rådighed. Det afgørende er, om denne jord er klar til bebyggelse, og derfor foreskriver loven i § 5, at kommunerne skal medvirke til, at der i byzonerne til enhver tid er udført hovedkloakker, opsamlende veje og andre tekniske hovedanlæg til dækning af det forventede behov for jord til bymæssig bebyggelse i de følgende 5 år. Hensigten med disse bestemmelser er naturligvis at afdæmpe stigningerne i grundpriserne ved sikring af et rigeligt udbud af byggemodnet jord, og her er jeg af den opfattelse, at sådanne bestemmelser vil vise sig at være meget nyttige.

For så vidt angår lovforslagets kapitel 3 om de nye landzoner, de landzoner, der i modsætning til de nuværende tidsbegrænsede yderzoner dels skal være stedsevarende, dels skal omfatte alt, hvad der ikke er udlagt til byzoner eller sommerhuse, må det hilses med tilfredshed, at der nu tilvejebringes et ensartet grundlag for bebyggelse og egnsudvikling i landdistrikterne, og det er ganske naturligt, at det fremover bliver amtsrådene, der kommer stærkere ind i billedet som bevillende myndighed. Alle, der kender til forholdene, ved, at de nuværende tilstande ikke er holdbare, ved, at der i øjeblikket i landdistrikterne skal bygges og søges tilladelse og handles efter et virvar af bestemmelser. Zonelovforslaget vil efter min opfattelse fremme en hensigtsmæssig bebyggelse i det åbne land, og vi må jo huske på, at det ikke er meningen, at der ikke skal ske byudvikling også i landzoneområdet; det, vi skal have, er ensartede regler for denne bebyggelse, og det er altså disse regler, vi nu får.

Så vil jeg gerne sige vedrørende zonelovforslagets kapitel 4, at jeg er enig med den højtærede boligminister, når han i fremsættelsen udtrykker, at det ikke kan bestrides, at lovforslagets opdeling af landet i byzoner